

IN DE SCHIJNWERPER:

SIETSKA BOSMA

WINNAAR ALLIANZ GRAFIEKPRIJS

door Irene Boonekamp

Zo lang ze zich kan herinneren is ze scheppend bezig. 'Als kind kon ik alles gebruiken en ook maken: lapjes, draadjes, doosjes, natuurlijk materiaal, lijm, papier, verf enz., om een eigen wereld te scheppen.' Ze was al jong technisch erg vaardig en had niet alleen een enorme fantasie, maar ook een enorme energie. „Die moest ik kwijt en deed dat door beeldend bezig te zijn. Natuurlijk noemde je dat nog geen kunst, maar scheppend bezig zijn als uitlaatklep van mijn gedachten zat er al heel vroeg in.'"

Grafieken maar dan anders

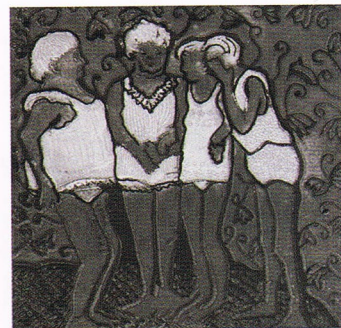
Ruim vijftig jaar woont Sietske Bosma in Heerenveen, haar kinderen zijn inmiddels volwassen, wanneer ze een omslag maakt in haar leven. Vanaf haar veertiende wilde ze al naar de prestigieuze Academie Minerva in Groningen en nu gaat het gebeuren. Als vanzelf grijpt ze naar de telefoon en meldt zich aan bij 'Minerva' voor een nieuwe opleiding. „In deeltijdopleiding, want er moet nog wel brood op de plank blijven en dat verdien ik in het onderwijs.”

Vaarwel Heerenveen, Groningen here I come, Sietske verhuist naar het noorden, stort zich met tomeloze energie op haar studie en specialiseert zich in 'gemengde techniek', een afgeleide van grafiek, met als basis de lino-snede en houtsnede. „Ik noem mijn werk gemengde techniek omdat ik na het drukproces vaak teken, kras,

plak of schilder in mijn werk. Daarom is iedere prent toch weer wat anders. Bij de pure grafiek maak je een zelfde oplage, identiek aan elkaar.

Allianz Grafiekprijs

Gulzig vreet ze zich in rap tempo door de studie en in 2007 studeert Sietske af met een goede eindpresentatie. Haar kwaliteiten blijven niet onopgemerkt, naast uitnodigingen voor exposities en nieuwe opdrachten ontvangt ze nog in datzelfde jaar de Allianz Grafiekprijs. Door velen begeerd, aan weinigen geschonken. Een prijs die jaarlijks wordt toegekend door Allianz Nederland, die zich al jaren sterk betrokken voelt bij de beeldende kunst in Nederland. Die betrokkenheid komt onder meer tot uitdrukking in de Allianz

Kunstcollectie, die dit jaar voor de 14e keer is samengesteld. De Kunstcollectie bestaat uit enkele tientallen kunstwerken met een beperkte oplage. Het verschijnen van de nieuwe Allianz Kunstcollectie gaat traditioneel samen met de toekenning van de Allianz Grafiekprijs. Met deze prijs wil Allianz Nederland niet alleen de creativiteit, de inventiviteit en ondernemerschap van jonge kunstenaars stimuleren. Maar ook om de grafiekkunst, een kunstvorm die steeds vaker onderbelicht raakt, weer onder de aandacht brengen van zowel kunstenaars en critici als het grote publiek.

Een onafhankelijke jury kiest unaniem voor het werk van Bosma. Uit het juryrapport: 'Alle gradaties van zwart, grijs en wit laten een veelvoud aan grafische aspecten goed tot uiting komen. Het

tafereel laat voldoende ruimte voor eigen verbeelding. De figuren tonen emoties en stralen een bepaalde spanning uit. Zowel de grote vlakken (kleding) als de kleine vlakken (pantoffels) zijn met oog voor detail op ambachtelijke wijze ingevuld. De grafiekkunst sluit volledig aan bij het ritme van de gebruikte stofpatronen. Deze houtsnede voldoet aan alle verwachtingen.'

De onbekendheid voorbij, Sietske Bosma presenteert een eigen identiteit waarmee ze zich onderscheidt en die opvalt. „Je noemt mijn werk grafiek: ik maak een kleine oplage, maar het ziet er niet uit als zijnde grafiek. Belangstellenden willen weten wat het is en hoe het gemaakt is. Dat is best spannend. Daarnaast, men mag er graag naar kijken. Het roept herinneringen op aan ik weet niet wat, maar

het raakt mensen op de een of andere manier.'

In het aan haar woning palende atelier is ze ieder vrij uur te vinden. Helemaal in haar element. Hoeken, kasten en de tafel zijn gevuld met materialen, voltooid kunstwerken en creaties in wording. „Ik houd zó van mijn werk, verslavend.” Haar enthousiasme pakt je, slaat over: Je zou zelf ook aan de slag willen, maar een blik in de rondte weerhoud je. Het lijkt zo simpel en dat is nou juist één van haar grote krachten.

„Mijn inspiratie haal ik veelal uit herinneringen. „Als kind zat ik altijd in het naaiateliertje van mijn tante. Ik kreeg de restjes stof en maakte daar de gekste dingen van. Zo leerde ik vroeg omgaan met beeldende aspecten als vorm, kleur en ritme. Inmiddels heb ik textiel, naald en draad afgezworen. Grafiek is een proces, waarbij de ambachtelijkheid een grote rol speelt. Dat spreekt me erg aan en is vergelijkbaar met wat ik vroeger deed. Je ziet in mijn werk het patroon nog steeds als beeldtaal.”

Zo vader, zo dochter zo kleindochter

Het creatieve talent heeft ze van haar vader geërfd. „Hij was enorm muzikaal én heel creatief. Natuurlijk kon hij in zijn tijd geen kunstenaar zijn, maar het liefst was hij muzikant geworden. Mijn dochter, saxofoniste Tineke Postma, heeft van hem haar muzikaliteit geërfd.”

Exposities van het CKB in Groningen en het SBK in Amsterdam, die ieder jaar in de der AA Kerk een grote tentoonstelling organiseren voor 30 vooraanstaande kunstenaars. Sietske Bosma is er bij. Steeds meer galleries dienen zich aan en nog steeds geniet ze veel belangstelling naar aanleiding van het winnen van de Allianz Grafiekprijs 2007. Van tevreden achterover leunen geen sprake, de lat kan nog hoger. „Zowel in beeldtaal als in technisch opzicht tracht ik mezelf altijd weer te verbeteren. Je kunt niet steeds hetzelfde ding blijven doen. Op een gegeven moment is het genoeg en evalueer je verder op de al ingeslagen weg. Ik werkte heel veel met mijn jeugdherinneringen, heb een serie gemaakt over mijn jeugd in de

vijftiger jaren. Mijn fascinatie ging uit naar de sfeer uit die tijd. Het atelier van mijn tante. Ook een grote prent waarop mijn broertje, moeder en ikzelf staan afgebeeld op het strand in bonte badlakens en badpakjes.

Mijn onderwerpen veranderen, maar mijn werk blijft herkenbaar; de beeldtaal blijft hetzelfde. Je ziet nog steeds herhaling van patronen. Mijn laatste werken zijn geïnspireerd op de tassen van Louis Vuitton. Ze heten "En route avec Louis". Ik vind damestassen iets geweldigs. Iedere vrouw heeft er verschillende. Je draagt ze altijd bij je. Ze bevatten je persoonlijkheid. Ze zijn heel intiem. Samen met je andere outfit maken ze je compleet. Ik kan hier nog heel veel werken over maken. Er wordt me vaak gevraagd of ik weer met kleur ga werken. Voorlopig niet. Ik werk slechts met wit, zwart, zilver en transparante inkt. Hiermee kan ik eindeloos variëren. Er zijn zoveel toonwaarden te bedenken en het maakt mijn werk zo duidelijk."

Kunst behelst haar leven, ze is er altijd mee bezig. Dat wil zeggen: in haar hoofd. „Wanneer ik met een nieuwe prent bezig ben kan

ik er niet van slapen. Ik ben zo benieuwd hoe hij zal worden en fantaseer daar de hele dag over. Het is altijd druk in mijn hoofd, ook 's nachts. Kunst is, zegt men wel eens: het onzichtbare, het ongrijpbare, zichtbaar maken. Kortom het is een passie. Het liefst zou ik iedere dag alleen maar met kunst bezig zijn, zonder gehinderd te worden door mijn andere werk. Maar van kunst kun je niet leven. Dus dat is helaas een droom die niet zal uitkomen. Ik moet tot mijn 65e jaar werken, maar hoop daarna nog heel fit te zijn en dan er volop tegen aan te gaan."